

Publicerad 2024-01-05 11:04 av Sefarge

Vintersaga att det begrunda

Jungfrun jungfrun
Sköna
jungfrun från Tjörn

Blev i Dalarnas skog
uppäten av en hungrig
Björn mitt i det vilda
mossgröna

Endast en bit av ett
Venus berg och ben
blev kvar

Jägaren jägaren utav
Mörn kom ridandes där
förbi,fann resterna av
Ungmön blev så ledsen
så.

Tog med sig Venusberget
spikade den upp i timmer
-stugans ena vrå

Gick ut och jagade fick
äntligen skjuta ned den
avskydde Björn helt död
Ändå!

Som stoppades upp och
lades framför eldstaden

Efter flera år så ramlade
plötsligt Venus berget ner
i björnens gap,med dess
ögon som började att lysa

Och hela björnen fick då liv
och väldig fart

Sprang ut genom dörren med
ett våldsamt brak och drog till
skogs

Där björnen fann Jägaren
ridandes på sin häst hoppade
då upp och bet ihjäl honom
med ett ödsligt knak

Så levde de alla tre i varandra.

Och förvandlades till ett slags
skogs-fenomen där de disigt
genom alla mänskliga tids
-åldrar går igen. ..

Så tog denna sagan slut. ..

Och läsaren får själv fundera
om däri låg någon(20:de dags)
knut

Att logiskt kunna för-lösa ut?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten